

[Wilhelm.]

lus Andersen i denne sag har kritiseret, er da heller ikke i sig selv noget odiøst. Det har vi heller ikke sagt. Man kan nok synes, at det en gang imellem er lidt naivt ligesom i august at køre frem med, hvordan de dér LO-spidsere har taget afstand, hvor vi andre var lidt mere forbeholdne, og hvor det jo viste sig, at vi havde ret i, at den afstandtagen ikke holdt, at den, som der blev sagt her, var en slags venstreopportunistisk sidespring og ikke holdt i realiteten. Men det var ikke engang det, hr. Kurt Hansen sagde. Det er jo egentlig pudsigt, at hr. Gert Petersen slet ikke opdagede, hvad det var, han blev kritiseret for. Han blev kritiseret for at benytte det udtryk, som lov og orden-partierne altid benytter: den ansvarlige faglige leder hr. Paulus Andersen. Det var det, kritikken gik på, for derved bidrager hr. Gert Petersen til den sædvanlige lov og orden-parole: der er de ansvarlige ledere, og så er der alle de andre, de uansvarlige. Det var det, det gik på; det opdagede hr. Gert Petersen ikke, og derfor kom han her i anden runde, da han skulle svare, til igen at sige: en ansvarlig leder som hr. Paulus Andersen.

At jeg brugte tid på SF, synes jeg ikke er så mærkeligt. Hr. Gert Petersen forklarede, at SF ikke er noget centralistisk parti, og at dette skulle være i modsætning til VS. Ja men det er jo overhovedet ikke det, det drejer sig om. Centralisme eller ikke centralisme, det burde være utænkeligt i et socialistisk parti – og det er det i hvert fald i VS – at noget medlem kunne drømme om at lade være med at stemme nej til det, der ligger her. Det er det, det drejer sig om.

Det burde også være utænkeligt for hr. Gert Petersen, der for nylig forklarede, at så længe uenighederne kun gik på nogle principper og holdningen til et eller andet diffust begreb, som hed Larsenisme, var det ikke noget problem. Nej, hvis uenigheden kom til at gå på noget ganske konkret her og nu, der skulle tages stilling til, ligesom i 1967, så var det alvorligt, for så stod man over for en sprængning. Så er det, man kan læse i minavisen i dag, at man i SFs gruppe i aftes har diskuteret, om man skulle undlade eller man skulle stemme imod, og at der var fortalere for begge udveje. Så er det, vi andre spørger – og jeg synes med god ret –: hvordan endte det dér? Kan det virkelig være sådan, at der er SF-medlemmer, som vi undertiden har og forsøger at

have et samarbejde med om disse ting, der kunne drømme om at undlade at sige fra i denne sag, som jo netop er alvorlig? Hr. Gert Petersen har så evig ret i to ting, som jeg har støttet ham i, nemlig at dette har den nøjeste sammenhæng med augustforliget, og at dette er det skrappeste, der hidtil er lavet over for arbejdskampe. Så er det ikke en tilfældig lille sag, der afhænger af centralisme eller ikke-centralisme, om medlemmer af et socialistisk parti undlader at tage stilling og foregiver: nå ja, på den ene side og på den anden side, der er skidt, og der er kanel, men alt i alt kan vi ikke gøre vores stilling op, vi undlader, for der er godt og skidt i det her. Netop fordi hr. Gert Petersen har ret i, at dette er konsekvensen af augustforliget, at det har den nøjeste sammenhæng med augustforliget og er det skrappeste indgreb, der er foretaget over for arbejdsaktioner, kan det ikke være et spørgsmål om skidt eller kanel, fordi der også står lidt om huslejerne.

Bruge sin tid på det her, siger hr. Gert Petersen, i stedet for at afsløre for befolkningen, hvad det indebærer. Ja men det er jo netop derfor, man er nødt til at spørge SF. Det giver os andre betydelig dårligere vilkår for at afsløre over for befolkningen, hvad det her indebærer, hvis der er dele af SF, der siger: ja, der er lidt kedeligt i det, men så er der også noget meget godt i det, og derfor ved vi ikke rigtig, så vi undlader at stemme. Det burde være utænkeligt i venstrefløjspartierne. Det tilslører, mere end det afslører, og det er derfor, man er nødt til at spørge, men vi fik stadig væk ikke svar.

Jeg vil gerne fortsætte med afsløringen af, hvad det her indebærer, og jeg vil gøre det i anledning af det dagsordensforslag, hr. Bay har fremsat, og som i øvrigt ikke fortjener de store kommentarer. Vi vil selvfølgelig stemme imod dette dagsordensforslag. Det lille popnummer med folketingsgagerne er selvfølgelig taknemligt, men det, der i øvrigt står i denne dagsorden, er jo: samtidig ved lov fjerne den i februar 1975 vedtagne taktregulering, så ens dyrtidsportioner for alle kan træde i kraft. At det delvis bygger på uvidenhed, idet de ens dyrtidsportioner er trådt i kraft, det kan være sin sag, men at fjerne ved lov den i februar vedtagne taktregulering . . .

Lad mig så bidrage til oplysningen af og afsløringen af, hvad det, der ligger på bordet faktisk indeholder med eller uden hr. Bays